
Z życia izb adwokackich

Palestra 3/9(21), 117

1959

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

2. Z ŻYCIA IZB ADWOKACKICH

Izba warszawska

1. Opierając się na § 28 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 31.III.1958 r. w sprawie zespołów adwokackich (Dz. U. Nr 22, poz. 95), Rada Adwokacka w Warszawie uchwałą z dnia 22.I.1959 r. upoważniła zespoły adwokackie do wprowadzenia — na podstawie uchwały zebrania zespołu — minimalnej opłaty na koszty utrzymania zespołu, uiszczanej przez wszystkich członków zespołu niezależnie od osiągniętych zarobków. Górną granicę powyższej opłaty określono na 500 zł miesięcznie. Jednocześnie Rada zaleciła zespołom, aby obowiązkiem uiszczenia tej opłaty nie obciążać byłych aplikantów adwokackich w okresie lat dwóch od daty złożenia egzaminu adwokackiego oraz adwokatów pobierających zasiłki stałe lub okresowe z funduszków samopomocy koleżeńskiej.

2. W związku ze zdarzającymi się wypadkami nieuwzględniania wniosków adwokatów o rozpoznanie sprawy poza kolejnością ustaloną na wokandzie w razie kolizji terminów — Rada Adwokacka wystosowała pismo interwencyjne do Prezesa Sądu Wojewódzkiego dla m. st. Warszawy, powołując się w szczególności na postanowienia § 5 regulaminu czynności sądów. W piśmie z dnia 6.VI.1959 r. Prezes Sądu zawiadomił Radę, że zwrócił się do przewodniczących wydziałów Sądu Wojewódzkiego i prezesów sądów powiatowych z prośbą, aby w miarę możliwości, w wypadkach usprawiedliwiających odstępstwo od zasady kolejności rozpoznawania spraw, uwzględniane były wnioski stron w tym przedmiocie.

3. Według dotychczasowej praktyki wszystkie sprawy rozpoznawane przez Izbę Karną Sądu Najwyższego wyznaczane są na godzinę 9, co powoduje znaczną stratę czasu dla adwokatów i stron. Pismem z dnia 22.VI.1959 r. Rada Adwokacka w Warszawie zwróciła się do Prezesa Izby Karnej Sądu Najwyższego z prośbą o wydanie polecenia wyznaczania jedynie części spraw na godzinę 9, pozostałych zaś spraw na godziny późniejsze.

4. Rada Adwokacka powołała nowy Zespół Adwokacki Nr 32 w Warszawie, mieszczący się przy Al. Jerozolimskich 11/19.